



Handleiding beperkingszaken rechtbank Rotterdam

Versie 1 oktober 2026

Inhoudsopgave

Toepassing	3
Voorgeschiedenis en doel	3
I. Beginfase	5
A. Indiening van het verzoekschrift	5
A.1. Wettelijk vereiste informatie in het verzoekschrift	5
A.2. Aanvullende informatie in het verzoekschrift	5
A.3. Vereiste bijlagen bij het verzoekschrift	6
A.4. Aanvullende bijlagen bij het verzoekschrift	6
B. De mondelinge behandeling van het verzoekschrift	7
C. De beschikking op grond van artikel 642c Rv	7
D. Fondsstelling door verzoeker	7
D.1. Consignatiekas	7
D.2. Garantie	8
D.3. De verklaring dat fonds is gesteld	8
D.4. Verlenging termijn voor fondsstelling	8
II. De verificatiefase	9
E. Indiening van vorderingen bij de vereffenaar	9
F. De verificatievergadering en verwijzing naar de renvooiprocedure	9
III. De uitdelingsfase	11

Toepassing

Deze handleiding strekt tot aanvulling van het landelijk procesreglement verzoekschriftprocedures rechtbank handel/voorzieningenrechter in procedures tot beperking van aansprakelijkheid ter zake van een schip.¹

Wie een beroep wil doen op globale beperking van zijn aansprakelijkheid, verzoekt de rechtbank Rotterdam het bedrag of de bedragen vast te stellen waartoe zijn aansprakelijkheid is beperkt (het bedrag van het fonds of de fondsen), en te bevelen dat tot een procedure ter verdeling van een te stellen fonds wordt overgegaan.

De algemene relevante regelgeving voor zeeschepen is te vinden in artikel 8:750 e.v. BW en artikel 1 e.v. LLMC². Er kunnen bijzondere verdragen of regels van toepassing zijn, zoals voor olieverontreiniging door tankers het CLC-verdrag (1992)³, voor schade door verontreiniging door bunkerolie artikel 8:639 e.v. BW en het Bunkerverdrag⁴ of voor schade in verband met het vervoer van gevaarlijke stoffen artikel 8:620 e.v. BW en in de toekomst het HNS-verdrag⁵.

Voor kleine passagiersschepen en pleziervaartuigen geldt art. 8:755 lid 2 BW. Ter uitvoering van artikel 8:755 lid 2 BW geldt het Koninklijk Besluit van 27 november 1996⁶.

¹ Te raadplegen via: [Landelijk procesreglement verzoekschrift procedures rechtbanken: Kanton, handel en voorzieningenrechter](#). Zie in het bijzonder randnummers:

4.5.20 Beperking aansprakelijkheid reder en hulpverlener zeeschip (artikel 8:750 BW jo artikel 642a Rv)

4.5.21 Beperking aansprakelijkheid hulppersoon zeeschip (artikel 8:751 BW jo artikel 642a Rv)

4.4.30 Beperking aansprakelijkheid eigenaar en hulpverlener binnenschip (artikel 8:1060 BW jo artikel 642a Rv)

4.5.31 Beperking aansprakelijkheid hulppersoon binnenschip (artikel 8:1061 BW jo artikel 642a Rv).

² Verdrag inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, *Convention on limitation of liability for maritime claims, 1976* (afgekort: LLMC). Het LLMC is in Nederland in werking getreden op 1 september 1990. De maximumvergoedingen voorzien in het LLMC zijn verhoogd bij Protocol van 1996 tot wijziging van het Verdrag inzake beperking van aansprakelijkheid voor maritieme vorderingen, 1976, welk Protocol in Nederland in werking trad op 23 maart 2011. Het verdrag zoals gewijzigd door het Protocol van 1996 wordt aangeduid als LLMC 1996 en geldt voor incidenten op of na 23 maart 2011 tot 8 juni 2015. In 2012 zijn de limieten nogmaals verhoogd door wijziging van het Protocol. De limieten van het aldus gewijzigd verdrag, het LLMC 2012, gelden voor incidenten op of na 8 juni 2015. De regels van het rechtstreeks werkende verdrag zijn neergelegd in de artikelen 8:750-759 BW.

³ Internationaal Verdrag inzake de wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door olie, 1992 / *International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1992* (CLC-Verdrag (1992)). Dit verdrag is voor Nederland in werking getreden op 15 november 1997. Het CLC-Verdrag (1992) is de bij Protocol van 27 november 1992 (Trb. 1997, 2) tot stand gebrachte opvolger van het op 29 november 1969 te Brussel tot stand gekomen *International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage (1969 Civil Liability Convention)* (hierna: CLC-Verdrag (1969)). Voor gevallen die onder deze regels vallen geldt niet de beperkingsregeling van Boek 8 BW, zo blijkt uit art. 8:753 lid 1 sub b BW.

⁴ Internationaal verdrag inzake wettelijke aansprakelijkheid voor schade door verontreiniging door bunkerolie, 2001, Londen, (Trb. 2005, 329). Het Bunkerverdrag laat de mogelijkheid van beperking conform het LLMC onverlet.

⁵ Internationaal Verdrag van 1996 inzake aansprakelijkheid en vergoeding voor schade in samenhang met het vervoer over zee van gevaarlijke en schadelijke stoffen (*International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea Convention*, HNS-verdrag) van Londen 3 mei 1996 (Trb. 1997, 302) met wijzigingsprotocol (Trb. 2010, 316). Ten tijde van het opstellen van deze handleiding wordt de inwerkingtreding in Nederland door de wetgever voorbereid.

⁶ Besluit van 27 november 1996 ter uitvoering van artikel 755, tweede lid, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek (Stb. 1996, 586).

De relevante regelgeving voor binnenschepen is te vinden in artikel 8:1060 e.v. BW en artikel 1 e.v. CLNI. Ter uitvoering van artikel 8:1065 geldt het Koninklijk besluit van 29 november 1996⁷.

Daarnaast zijn de bepalingen in artikel 642a e.v. Rv van belang.

Voorgeschiedenis en doel

Deze handleiding is opgesteld door de maritieme kamer van de rechtbank Rotterdam. Zij vindt haar oorsprong in de door de maritieme kamer georganiseerde ‘professionele ontmoeting’ van 21 januari 2021. Tijdens deze ontmoeting zijn leden van de maritieme kamer in diverse panels in gesprek gegaan met (voornamelijk) advocaten die zich bezighouden met de maritieme praktijk en in dat kader (regelmatig) optreden in beperkingsprocedures. Aan de hand van diverse stellingen over (onder meer) de rol van de vereffenaar en van de rechter-commissaris, het indienen van de vorderingen bij de vereffenaar en de verwijzingen naar renvooi hebben voormelde partijen met elkaar van gedachten gewisseld over verbeterpunten in beperkingsprocedures.

Na de professionele ontmoeting is een projectgroep samengesteld met als doel een handleiding op te stellen voor beperkingsprocedures. Deze projectgroep bestond uit:

mr. C. Sikkel (Rechtbank Rotterdam, voorzitter van de projectgroep)
mr. P.A.M. van Schouwenburg-Laan (Rechtbank Rotterdam)
mr. V. Bouchla (Rechtbank Rotterdam, secretaris van de projectgroep)
mr. M.E. van de Poel (Rechtbank Rotterdam)
mr. B. Meeuwisse-den Boer (Rechtbank Rotterdam)
mr. J. Blussé van Oud-Alblas (Caland Advocaten)
mr. T. Roos (Tim Roos Advocatuur)
mr. P.A. den Haan (AKD)
mr. F. de Vries Lentsch (vereffenaar)
prof. mr. F.G.M. Smeele (Erasmus Universiteit Rotterdam)

Met het opstellen van deze handleiding is beoogd om meer duidelijkheid te verschaffen over de gang van zaken tijdens de verschillende fases in beperkingsprocedures, zodat meer maatwerk mogelijk is en de behandeling van beperkingsprocedures zo efficiënt mogelijk kan plaatsvinden.

Definitieve versie, 21 juni 2022⁸

⁷ Besluit van 29 november 1996 ter uitvoering van artikel 1065 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek (Stb. 1996, 587).

⁸ Op 1 oktober 2026 zijn wijzigingen doorgevoerd in verband met wijzigingen in het procesreglement verzoekschriften, de werkwijze van de consignatiekas en het vervallen van de mogelijkheid om fonds te stellen door het storten op een bankrekening.

I. Beginfase

A. Indiening van het verzoekschrift

A.1. Wettelijk vereiste informatie in het verzoekschrift

Het verzoekschrift dient op grond van de toepasselijke regelgeving ten minste het volgende te vermelden:

- a. de naam van het schip;
- b. wanneer het een zeeschip betreft: de nationaliteit daarvan en wanneer het een zeevissersschip of een binnenschip betreft zo mogelijk de plaats waar het schip te boek staat;
- c. de naam en woonplaats van verzoeker;
- d. het bedrag dat naar het oordeel van de verzoeker het fonds of de fondsen belopen, en de gegevens noodzakelijk ter berekening hiervan;
- e. de dag en de plaats van het voorval dat aanleiding gaf tot de vorderingen ten aanzien waarvan de verzoeker zijn aansprakelijkheid meent te kunnen beperken alsmede een omschrijving daarvan;
- f. de naam en de woonplaats van de aan de verzoeker bekende personen tegenover wie hij meent zich op beperking van zijn aansprakelijkheid te kunnen beroepen met een schatting van het maximumbedrag van ieders vordering;
- g. op welke grond verzoeker behoort tot de kring van personen die gerechtigd zijn hun aansprakelijkheid te beperken;
- h. voor welke vorderingen verzoeker aansprakelijk is gesteld en op welke grond die vorderingen voor beperking van aansprakelijkheid in aanmerking komen;
- i. een voorstel voor de wijze waarop verzoeker fonds wil stellen (door middel van storting in de consignatiekas of door middel van afgifte van een garantie van de bank of verzekeringsmaatschappij).

A.2. Aanvullende informatie in het verzoekschrift

In aanvulling op voormelde wettelijke vereisten vermeldt het verzoekschrift:

- j. in internationale gevallen: waarom de rechtbank bevoegd is;
- k. in voorkomend geval: of en zo ja, waarom het nodig is om aankondiging te doen van de mondelinge behandeling in één of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen op grond van artikel 642a lid 4 Rv;
- l. of een belangenconflict dreigt bij benoeming van een van de (vaste) vereffenaars⁹;
- m. in geval van een aanhaakverzoek vermeldt verzoeker naast bovenstaande vereisten bij welk fonds van welk schip (en - indien bekend - welk rekestnummer) verzoeker als aanhaker hoort en waarbij verzoeker zich wil aansluiten;
- n. indien verzoeker van mening is dat kan worden afgezien van een mondelinge behandeling van het verzoekschrift (bijvoorbeeld in een eenvoudig nationaal geval met weinig belanghebbenden): de reden(en) waarom volgens verzoeker kan worden afgezien van een mondelinge behandeling, correspondentie waaruit uitdrukkelijk blijkt dat de belanghebbenden instemmen met toewijzing van het beperkingsverzoek en de vermelding welke vereffenaar of vereffenaars wegens een belangenverstrengeling niet kan of kunnen worden benoemd.

⁹ De namen van de vaste vereffenaars zijn op te vragen bij de handelsrekestadministratie van deze rechtbank (via Handelsverzoekschriften.Dordrecht.rb-rot@rechtspraak.nl).

A.3. Vereiste bijlagen bij het verzoekschrift

Verzoeker dient zo mogelijk de volgende stukken als bijlage bij het verzoekschrift over te leggen:

- een uittreksel uit het handelsregister van de Kamer van Koophandel of een uittreksel uit de Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens van de verzoeker;
- een actueel uittreksel uit het kadaster of (buitenlands) scheepsregister en het nummer van het schip (E.N.I. nummer bij binnenschepen en IMO nummer bij zeeschepen), waaruit blijkt wie ten tijde van het betreffende voorval eigenaar was van het schip;
- de documentatie waaruit de gegevens blijken die noodzakelijk zijn voor de berekening van het fondsbedrag, zoals de toepasselijke meetbrief of het *tonnage certificate* geldend ten tijde van het voorval.

Indien het niet redelijkerwijs mogelijk is deze stukken te verstrekken of deze in het concrete geval niet van belang zijn¹⁰, dient verzoeker dit toe te lichten.

A.4. Aanvullende bijlagen bij het verzoekschrift

Verder kunnen (aanvullend) de volgende stukken als bijlage bij het verzoekschrift worden overgelegd:

- in geval van buitenlandse belanghebbenden kan verzoeker een vertaling van het verzoekschrift overleggen;
- als verzoeker het fonds wil stellen door middel van afgifte van een garantie van een bank of verzekeringsmaatschappij (bijvoorbeeld een P&I Club), dan dient verzoeker een conceptgarantietekst¹¹. over te leggen en andere informatie waaruit blijkt c.q. op basis waarvan kan worden geverifieerd dat de ondertekenaar daarvan bevoegd is om de garant te binden.

¹⁰ Dit kan zich onder meer voordoen indien de verzoeker niet de eigenaar van het schip is, maar bijvoorbeeld rompbevrachter of een partij met een ander gebruiksrecht op het schip.

¹¹ Bruikbaar is bijvoorbeeld het via de Nederlandse Vereniging van Vervoerrecht tot stand gekomen Rotterdams Garantieformulier Limitatie 2020 (RGFL2020). Dit is raadpleegbaar via [RGFL2020_NL_Definitief.docx \(vervoerrecht.nl\)](#) dan wel in de Engelse taal via [RGFL2020_EN_Final.docx \(vervoerrecht.nl\)](#). Uit de toelichting op het formulier blijkt dat de garantiegever moet zijn gevestigd binnen het toepassingsgebied van de Brussel I bis-Vo (in wezen: de EU) of het Verdrag van Lugano 2007 (in wezen: IJsland, Noorwegen en Zwitserland).

B. De mondelinge behandeling van het verzoekschrift

Na ontvangst van het verzoekschrift bepaalt de rechtbank een datum voor de mondelinge behandeling.¹² In elk geval worden de volgende onderwerpen aan de orde gesteld tijdens mondelinge behandeling:

- a. constateren of alle bekende belanghebbenden zijn opgeroepen en ter zitting zijn verschenen en of met bepaalde belanghebbenden een regeling is getroffen;
- b. bevoegdheid van de rechtbank;
- c. de toepasselijke beperkingsregeling;¹³
- d. de inhoud van het verzoekschrift en bijlagen, in het bijzonder:
 - het voorval;
 - het recht van verzoeker om zich op beperking van aansprakelijkheid te beroepen en of het gaat om een voor beperking in aanmerking komende vordering;
 - de berekening van het beperkingsbedrag;
- e. de inhoud van het (eventuele) verweerschrift, althans het ter zitting gevoerde verweer door belanghebbenden tegen het verzoek van verzoeker;
- f. of er bezwaren bestaan tegen benoeming van de voorgestelde vereffenaar (die volgens de lijst van de rechtbank aan de beurt is) en de door hem begrote kosten;
- g. de wijze van fondsstelling (consignatiekas of garantie) en of (in het geval van de garantie) afdoende informatie is overgelegd met betrekking tot de reikwijdte van de garantie en bevoegdheid van de ondertekenaar(s);
- h. of er eventuele bijzondere noden of wensen bestaan ten aanzien van de data voor het indienen van de vorderingen en het houden van de verificatievergadering.

C. De beschikking op grond van artikel 642c Rv

De rechtbank zal op grond van artikel 642c Rv een beschikking afgeven waarin zij verzoeker al dan niet toestaat om voorshands zijn aansprakelijkheid te beperken.

Op het moment van publicatie van deze handleiding is de mogelijkheid tot het storten op een bankrekening vervallen.

Indien de rechtbank het verzoek van verzoeker toewijst, zal de rechtbank in de voormelde beschikking tevens:

- de hoogte van het beperkingsbedrag vaststellen;
- een rechter-commissaris en een vereffenaar aanwijzen;
- bevelen dat fonds wordt gesteld door middel van hetzij storting in de consignatiekas, hetzij het doen verstrekken van een garantie (van een bank of verzekeraar zoals P&I club);
- de dag bepalen waarop verzoeker uiterlijk fonds dient te stellen¹⁴.

¹² Met uitzondering van het geval genoemd onder A.2 sub n.

¹³ Duidelijk moet zijn of verzoeker zijn aansprakelijkheid wenst te beperken ter zake van een zeeschip of binnenvaartschip, op welk verdrag en/of protocol en/of andere wettelijke regeling hij zijn verzoek grondt, en of hij een zakenfonds, personenfonds of ander fonds wil stellen.

¹⁴ Artikel 642c lid 2 Rv. Deze dag kan niet later liggen dan één maand na beschikkingsdatum. Zo nodig kan deze termijn op grond van artikel 642c lid 6 Rv worden verlengd met maximaal een maand.

D. Fondsstelling door verzoeker

D.1. Consignatiekas

Voor storting in de consignatiekas geldt als gebruikelijke gang van zaken het volgende:

- de rechtbank informeert verzoeker bij afgifte van de beschikking op grond van 642c Rv over hoe de aanvraag bij de consignatiekas kan worden ingediend;
- verzoeker dient een aanvraag in bij de consignatiekas met betrekking tot de voorgenomen storting en wacht tot de consignatiekas deze aanvraag heeft beoordeeld en aan verzoeker groen licht heeft gegeven om tot storting in de consignatiekas over te gaan;
- voordat verzoeker daadwerkelijk tot storting overgaat, zal verzoeker de hoogte van het te storten bedrag in euro's en de voorgenomen datum van storting per e-mail mededelen aan de rechtbank ter attentie van de behandelend griffier;
- de rechtbank verifieert het voorgenomen stortingsbedrag, zo nodig na overleg met de vereffenaar;
- na goedkeuring van de berekening door de rechtbank, bericht de rechtbank verzoeker dat tot storting over kan worden gegaan;
- nadat de storting heeft plaatsgevonden, zendt verzoeker zo snel mogelijk afschrift van het consignatiebewijs aan de rechtbank, waarna de rechtbank zal verifiëren of verzoeker voldoende heeft gestort en of er een surplus is;
- als uitgangspunt geldt dat een eventueel surplus aan het einde van de procedure wordt teruggestort aan de partij die de storting heeft gedaan;
- de rechtbank zal, als voldoende is gestort, de verklaring ex artikel 642c lid 6 Rv afgeven.

D.2. Garantie

Verzoeker verstrekt binnen de in artikel 642c lid 6 Rv genoemde termijn bewijs aan de rechtbank waaruit blijkt dat de garantie daadwerkelijk is gesteld. In de praktijk gaat dit zo dat verzoeker de originele garantie aan de rechtbank in bewaring geeft

D.3. De verklaring dat fonds is gesteld

De verzoeker die fonds heeft gesteld richt zich onverwijld tot de rechtbank met het verzoek te verklaren dat verzoeker heeft voldaan aan het bevel tot fondsstelling. Zodra de rechtbank deze verklaring van artikel 642c lid 6 Rv heeft afgegeven, is de aansprakelijkheid (voorshands) beperkt en wordt overgegaan tot de verificatiefase.

D.4. Verlenging termijn voor fondsstelling

De rechtbank kan, in bijzondere gevallen en op verzoek, bij een nadere beschikking de termijn voor het stellen van een fonds verlengen indien verzoeker hieraan nog niet heeft voldaan na het verstrijken van de in artikel 642c lid 6 Rv genoemde termijn.

II. De verificatiefase

E. Indiening van vorderingen bij de vereffenaar

1. De rechter-commissaris bepaalt de artikel 642g Rv-data na afstemming met de vereffenaar, met inachtneming van door partijen aangegeven noden of wensen.¹⁵ In gevallen waar dat voor een effectieve planning en voorbereiding van de verificatievergadering is aangewezen doet de rechter-commissaris dit na of tijdens een (digitale) regiezitting.
2. De vereffenaar kan aan verzoeker en verschenen belanghebbenden mededelen dat hij voor het administreren van de vorderingen gebruik zal maken van het programma *Claims Agent*. In overleg tussen vertegenwoordigers van de rechtbank, vereffenaars en de balie is voorzien dat dit met name efficiënt kan zijn in zaken met veel belanghebbenden. Indien verzoeker daartegen bezwaar heeft, kan overleg met de rechter-commissaris plaatsvinden.
3. Bij het indienen van zijn vordering op grond van artikel 642l Rv geeft de indiener daarop een korte toelichting en onderbouwing met stukken. Daaruit blijkt in ieder geval summier door welke crediteur(en) de vordering wordt ingesteld, op welke feitelijke en juridische grondslag(en) deze berust, wat daarvan de omvang is, en of redenen bestaan te vermoeden dat deze naar ander dan Nederlands recht moet worden beoordeeld. Voor zover het gaat om gemaakte kosten wordt een bewijs van betaling overgelegd. Voor zover het gaat om schade die is begroot door een expert, wordt diens rapport overgelegd. Voor zover het gaat om een regresvordering van een partij die door een derde is aangesproken, wordt dit door de indiener vermeld en wordt ook aangegeven of de vordering door hem al aan de derde is voldaan.
4. De vereffenaar inventariseert welke vorderingen zijn ingediend en controleert of de bedragen van de vorderingen worden gestaafd met stukken (zoals betalingsbewijzen of expertiserapporten). Gestaafde vorderingen plaatst hij op de lijst van voorlopig erkende vorderingen. Niet-gestaafde of anderszins betwiste vorderingen - en ook nog niet aan de derde voldane regresvorderingen - plaatst hij op de lijst van voorlopig betwiste vorderingen. De vereffenaar beoordeelt de ingediende vorderingen in beginsel alleen op het eerste gezicht. Het staat de vereffenaar niettemin vrij om verdere toelichting of onderbouwing te vragen aan de indiener.
5. De vereffenaar stuurt verzoeker en alle bekende schuldeisers afschriften van de door hem opgestelde lijsten van voorlopig erkende schuldvorderingen en de voorlopig betwiste vorderingen.

F. De verificatievergadering en verwijzing naar de renvooiprocedure

1. Het kan dienstig zijn dat een of meer partijen reeds voorafgaand aan de verificatievergadering met elkaar in overleg treden over de vraag welke geschilpunten naar renvooi zouden moeten worden verwezen en in welke volgorde. Indien een of meer van hen daartoe aanleiding ziet, kan de rechter-commissaris over de uitkomsten van dat overleg, of over de eigen visie van de betrokken partij, op voorhand worden geïnformeerd.
2. De verificatievergadering, geleid door de rechter-commissaris, dient vooral om te inventariseren waarover nog geschil bestaat en welke verwijzingen naar renvooi dienen plaats te vinden. Binnen dit kader kan de rechter-commissaris trachten partijen te verenigen ten aanzien van

¹⁵ Zoals genoemd onder B sub h.

gebleken geschilpunten, voor zover die vereniging binnen handbereik lijkt te liggen of de specifieke omstandigheden van het geval daartoe aanleiding geven (bijvoorbeeld omdat een relatief geringe vordering of ondergeschikt ogend geschilpunt de voortgang aanzienlijk lijkt te gaan vertragen). Uitgebreid debat over geschilpunten vindt in beginsel niet ter vergadering plaats maar in renvooi. Al dan niet op verzoek van partijen kan de rechter-commissaris de vergadering aanhouden om partijen gelegenheid te geven nader te overleggen over (een) geschilpunt(en) opdat een verwijzing naar renvooi wordt voorkomen.

3. Verwijzingen naar renvooi dienen zo veel mogelijk geconcentreerd plaats te vinden. Het is echter doorgaans efficiënter om geschillen over het recht op beperking of de aansprakelijkheidsvraag eerder te beoordelen dan geschillen die de omvang van de aansprakelijkheid betreffen. Dat kan ertoe leiden dat laatstbedoelde geschillen pas in een later stadium naar renvooi worden verwezen. Uit het proces-verbaal van de verificatievergadering dient te blijken dat deze geschilpunten bestaan, maar nog niet naar renvooi zijn verwezen.
4. De rechter-commissaris kan schuldeisers die hun vordering ooit hebben ingediend en later in de procedure niets meer van zich hebben laten horen verwijzen naar renvooi.
5. De vorderingen in de renvooiprocedure(s) mogen het bestek van de renvooiverwijzing in het verwijzingsproces-verbaal niet te buiten gaan. In renvooi behoren bijvoorbeeld geen rechtsgevolgen te worden beoogd die verder gaan dan wat in de beperkingsprocedure tot dan toe aan de orde is gekomen of die de belangen van andere belanghebbenden kunnen beïnvloeden, terwijl deze belanghebbenden zich daarover niet hebben kunnen uitlaten.
6. De vereffenaar kan in overleg met de rechter-commissaris tussentijds aan verzoeker declareren, zeker in zaken waarvan aannemelijk lijkt dat afwikkeling geruime tijd in beslag kan nemen of waarin om andere redenen veel tijd zal moeten worden besteed.

III. De uitdelingsfase

1. De uitdelingsfase vangt aan nadat de staat van verdeling is vastgesteld door de rechter-commissaris dan wel, in geval van verzet tegen de door de rechter-commissaris goedgekeurde staat van verdeling, de rechtbank. Het komt voor dat alle betrokkenen een akkoord bereiken voordat de staat van verdeling is vastgesteld. Uitkering uit het fonds is echter alleen mogelijk op basis van een vastgestelde staat van verdeling. Bij een akkoord hebben de betrokkenen dus twee mogelijkheden.

Optie 1: het verzoek tot beperking wordt ingetrokken, waarna het fonds wordt teruggegeven en partijen zonder betrokkenheid van de rechtbank onderling afrekenen conform de bereikte minnelijke regeling. Let wel: in dat geval vervalt de globale beperking van aansprakelijkheid die met de fondsstelling effect kreeg. Zijn er mogelijk schuldeisers niet verschenen in de procedure, dan gaan hun eventuele aanspraken bij deze wijze van afwikkeling dus niet teniet als bedoeld in artikel 642w Rv.

Optie 2: alle betrokkenen bevestigen dat de vereffenaar hun vordering conform het akkoord in de staat van verdeling kan opnemen en ook de verzoeker bevestigt zijn akkoord. De rechter-commissaris zal daar normaal gesproken mee instemmen en de staat van verdeling dienovereenkomstig goedkeuren en ter inzage leggen als bedoeld in artikel 642u Rv. Van belang is dat ook over de wijze van voldoening van de kosten van de vereffenaar duidelijkheid bestaat en dat de voldoening is gewaarborgd.

2. De vereisten die door de consignatiekas aan uitkeringsverzoeken worden gesteld kunnen van tijd tot tijd verschillen. In de praktijk is gebleken dat de uitkering van gelden uit de consignatiekas de nodige voeten in de aarde kan hebben. Het is hierom van belang dat betrokkenen zich tijdig voorbereiden op de documentatie-eisen die vanuit de consignatiekas worden gesteld.
3. Speciale aandacht verdient artikel 642v lid 3 Rv, dat bepaalt dat een nog bestaand batig saldo en uitkeringen die niet binnen één jaar zijn opgeëist of zijn uitgedeeld, worden uitgekeerd aan degene die de storting heeft verricht.
4. In het geval fonds is gesteld door middel van een garantie, gaat na vaststelling van de staat van verdeling de garanderende partij tot uitkering onder de garantie over conform de staat van verdeling. Dit gaat doorgaans in goed overleg tussen (de advocaat van) verzoeker, de garanderende partij en de vereffenaar. Ook in dit geval geldt dat betaling van de kosten van de vereffenaar moet zijn gewaarborgd. De rechtbank geeft na afwikkeling van het fonds op deze wijze de originele garantie terug aan de verzoeker. De verzoeker kan ook aan de rechtbank verzoeken om de garantie in plaats daarvan te vernietigen.